

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/242/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3211204994
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3211204994.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: D. s.r.o., IČO XX XXX XXX, so sídlom B., G., zastúpeného Y. H., s.r.o., IČO XX XXX XXX, so sídlom B. X, G. proti odporcovi: I. H., bytom K. XXX/ X, G. J. G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Q. L., so sídlom v H., N. XX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. X. S., advokátom, H., N. G. X, IČO XX XXX XXX, o zaplatenie 3.261,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 31. mája 2012, č. k. 5C/39/2012-54 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi zmeňuje tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 257,60 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. X. S., advokáta, č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 18,42 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. X. S., advokáta, č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu. Zároveň rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4, 6 zák. č. 71/1992 Zb. o vrátení súdneho poplatku za návrh v sume 188,87 eur cestou Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti uznesenia navrhovateľovi. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa svojím návrhom, ktorý bol doručený tamojšiemu súdu dňa 21.11.2011, domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.261,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 2.251,80 eur od 09.12.2006 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2006 medzi postupcom Všeobecná úverová banka a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 929 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca s odporcom uzavrel dňa 23.11.2004 zmluvu č. 130619821, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy poskytol postupca odporcovi peňažné prostriedky a odporca sa zaviazal splácať v stanovených termínoch splátky. Odporca však porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy tým, že neplnil v stanovených termínoch splátky. Písomným podaním zo dňa 03.05.2012 v zmysle § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. Q., so sídlom v H. pristúpili do konania na strane odporcu. Vedľajší účastník na strane odporcu vo svojom vyjadrení, doručenom tamojšiemu súdu dňa 16.05.2012, vzniesol námietku premlčania a uviedol, že dňa 02.08.2005 začala plynúť 3-ročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 02.08.2008, z čoho teda vyplýva, že navrhovateľ podal žalobný návrh dňa 21.11.2011, teda po uplynutí 3-ročnej lehoty. Súčasne si vedľajší účastník uplatnil v zmysle § 10 ods.2 vyhl. MS SR zák. č. 655/2004Z.z. trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 297,40 eur. Navrhovateľ písomným podaním, doručeným tamojšiemu súdu dňa 31.05.2012, zoberal svoj návrh na začatie konania v celom

rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie v prejednávanej veci zastavil, a súčasne žiadal, aby súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku z návrhu. K uplatneným trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka uviedol, že v danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnuté pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie, a preto je toho názoru, že pokiaľ sa združenie rozhodlo využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p.. Nakoľko však úspešnému odporcovi nevznikli žiadne trovy konania, súd mu náhradu trov konania nepriznal. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd rozhodol podľa ust. § 150 O.s.p.. Podľa ust. § 150 ods.1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Vykonaným šetrením (lustráciou) na tunajšom súde bolo zistené, že pred samotným okresným súdom spoločnosť vedľajšieho účastníka na strane odporcu podala niekoľko obdobných podaní (návrhov) na súd. Súd prvého stupňa konštatoval, že z listín predložených vedľajším účastníkom na strane odporcu je zrejmé, že vedľajší účastník disponuje príslušným aparátom a znalosťami pre výkon tejto svojej a pre ňu bežnej agendy, ako je napr. podávanie návrhov a vykonávanie úkonov v súdnom konaní. Súd je toho názoru, že neplatí téza, že odmena za zastupovanie advokátom v civilnom konaní je sama osebe a vždy trovami potrebnými k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva. Je tomu tak spravidla, avšak nie vždy vo všetkých prípadoch. Preto súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal uplatnené trovy právneho zastúpenia, nakoľko tieto trovy považoval za neúčelné, keďže mu nič nebránilo v tom, aby hájil svoje práva i v konaní pred súdom, aby tak nedochádzalo k zbytočnému a neúčelnému navyšovaniu trov tohto konania.

Proti tomuto uzneseniu, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Namietal nesprávne skutkové zistenia súdom prvého stupňa a nesprávne právne posúdenie veci. Aplikáciu ust. § 150 O.s.p. na danú právnu vec považoval za nenáležitú. Mal za to, že situáciu u navrhovateľa nie je potrebné zmierňovať použitím ust. § 150 O.s.p., pretože oproti vedľajšiemu účastníkovi sa nachádza v nepomerne výhodnejšom postavení. Navrhovateľ podľa jeho internetovej stránky je súčasťou nadnárodnej spoločnosti, pôsobiacej v 21 krajinách, hospodársky výsledok spoločnosti pred zdanením dosiahol 60 mil. eur, spoločnosť disponuje príslušným aparátom, zamestnancami, finančnými prostriedkami, majetkom, a jeho hlavnou náplňou činnosti je vymáhanie pohľadávok, oproti Q. združeniu, ktoré má troch členov, pričom ani jeden z členov nemá právnické vzdelanie a ani odborné znalosti s vedením sporov takéhoto charakteru. Mal za to, že v danom prípade bola činnosť vedľajšieho účastníka v súlade s účelom súdneho konania. Tvrdil, že v danej veci išlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním, právny úkon vyjadrenie k žalobnému návrhu nepochybne takýmto úkonom je. Právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril, a v dôsledku ktorého pre neúspech vo veci navrhovateľ zobral späť návrh na začatie konania. Tento úkon nebol ani nadmerný, uplatnená hodnota trov konania nedosiahla ani 10 % z predmetu nároku. Z týchto dôvodov treba považovať trovy právneho zastúpenia za nanajvýš účelné, a aj s prihliadnutím na charakter sporového procesu, v ktorom vznikli a ktorý sa vyznačuje prvkami kontradiktórnosti. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka nebolo iba formálnym uplatnením jeho procesného práva bez náležitej starostlivosti a opodstatnenosti. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie ku žalobnému návrhu až po tom, čo sa dôkladne oboznámil s obsahom žalobného návrhu, jeho príloh, prípadne vyjadrení žalovaného. Podľa nálezu Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 78/03 trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle dotknutého článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva právnenému zástupcovi mimo

mesta alebo obce, kde účastník konania býva (Ján Mazák, Ľudovít Šoltýs, Trovy konania v civilnom procese, Mimoriadne vydanie Bulletinu slovenskej advokácie 1997, str. 53). Účastníka nie je možné apriori sankcionovať tým, že mu nebude priznaná časť nákladov, zodpovedajúca výške nákladov za odmenu advokáta s tým, že sa mohol brániť sám (najmä ak konanie sám nevyvolal), rovnaký názor aj (Jaroslav Krajčo, Občiansky súdny poriadok, Eurounion, rok 2010, str. 556). Na podporu svojho právneho názoru o účelnosti trov právneho zastúpenia poukázal aj na nález Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS 2257/08 zo 07.07.2009, ktorý zastal obdobný názor, že každý, v danom konkrétnom prípade aj štát má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom termínu (účelný) vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie, a tak im de facto (nepriznaním nákladov) právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov diskriminovať. Bol toho názoru, že pokiaľ navrhovateľ vedome a sústavne skúša voči spotrebiteľom uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky, vzhľadom na neexistenciu databázy vyhlásených neprijateľných zmluvných podmienok, môže sa bežne stať, že iný súd mu plnenie prizná. Ak navrhovateľ cielene a účelovo skúša proti veľkému počtu spotrebiteľov uplatniť si svoje premlčané nároky, ktoré sú navyše v rozpore s právom (zmluvy obsahujú už vyššie spomenuté neprijateľné zmluvné podmienky), nie je dôvod pri rozhodnutí o trovách konania navrhovateľa, práve z dôvodov hodných osobitného zreteľa, od trov konania odbremeniť. Ak bude existovať reálna hrozba pre navrhovateľa, že bude znášať trovy takého konania, ktoré sám spôsobil, bude ho to automaticky odrádzať od súvislého uplatňovania neprijateľných zmluvných podmienok voči spotrebiteľom, čím sa naplní jeden z hlavných cieľov politik Európskej únie, vytvorenia zdravého trhu, bez neprijateľných zmluvných podmienok. Poukázal na viacero súdnych rozhodnutí, ktoré priznalo vedľajšiemu účastníkovi združeniu na ochranu práv spotrebiteľov právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vedľajší účastník má v občianskom súdnom konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí. Zákonodarcia v tomto ustanovení implementoval v Smernici o ochrane spotrebiteľa 93/13EHS pred nekalými zmluvnými podmienkami v článku 7 stanovenú povinnosť členských štátov umožniť, aby organizácie na ochranu spotrebiteľov mali adekvátne a účinné prostriedky na ochranu spotrebiteľských práv. Týmto účinným prostriedkom je vstup občianskeho združenia do konania na strane spotrebiteľa a jeho postavenie vedľajšieho účastníka a plnými procesnými právami. Umožniť na jednej strane občianskemu združeniu vstúpiť do konania, ale nepriznať mu, ak je v konaní úspešné, apriori právo na náhradu nákladov, ktoré s konaním vynaložil (vrátane právneho zastúpenia), je popri už vyššie uvedenom, aj nesprávnym výkladom čl. 7 Smernice č. 93/13EHS o nekalých zmluvných podmienkach, čo vo svojom dôsledku v praxi znamená, že združenie J. nielen odrádza od vstupu do ďalších konaní, keďže nemá účinné a adekvátne procesné prostriedky (medzi ktoré patrí aj náhrada nákladov) na to, aby zabránilo uplatňovaniu nekalých zmluvných podmienok, ale na druhej strane dodávateľovi umožňuje bez rizika (znášania nákladov takto vyvolaného konania) si od spotrebiteľov naďalej uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa judikatúry Súdneho dvora totiž predmetná smernica ako celok predstavuje opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zverenieho Európskej únii, a najmä na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celej únii (pozri rozsudky Mostaza Claro, bod 37; Panon GSM, bod 26 Asturcom Telecomunicaciones, bod 51). Vzhľadom na povahu a význam verejného záujmu, na ktorom spočíva ochrana priznaná spotrebiteľom, ktorí sa voči predajcom alebo dodávateľom nachádzajú v nevýhodnejšom postavení, smernica 93/13, ako vyplýva z jej článku 7 ods. 1 v spojení s jej dvadsiatym štvrtým odôvodnením, ukladá členským štátom povinnosť stanoviť primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 14.06.2012 vo veci C618-10). Súd mal v danej veci jednoznačne aplikovať ust. § 146 ods. 2 O.s.p., a vylúčiť aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastúpenia právny zástupcom. Z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, preto má vedľajší účastník, ktorý v konaní podporoval odporcu, nárok na náhradu trov konania. Navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že navrhovateľovi bude uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 257,58 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 68,21 eur.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania, potvrdiť ako vecne správne. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Mal za to, že v danom prípade nemožno

prijat' záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Z aktívnej činnosti združenia je totiž zrejmé, že disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá, a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/58/2012, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/105/2012 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/36/2012 a sp. zn. 13Co/35/2012. Zastával názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 81,86 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplataenia 3.261,79 eur spolu s úrokom z omeškania 6 % ročne zo sumy 2.251,80 eur od 09.12.2006 do zaplataenia a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.05.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nepovažoval za účelne uplatnenie alebo bránenie práva z dôvodu, že už z podstaty združenia J. vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 257,60 eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporkyni domáhal zaplata 3.261,79 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 121,17 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie k žalobe zo dňa 11.05.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 242,34 eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,63 eur x 2 úkony, t.j. spolu vo výške 15,26 eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 257,60 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 18,42 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 257,60 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 21,58 eur, znížená na 1-icu základnej sadzby, t.j. 10,79 eur za podanie odvolania, režijný paušál 7,63 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 18,42 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.